

K 7/M 45

120000869033

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

УОББ
A Member of HBO Group

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

Музиката за ударни е революция
Джон Кейдж

АМАДИНДА
ПЕРКАШЪН ГРУП

Золтан РАЦ
Аурел ХОЛО
Золтан ВАЦИ
Карої БОЙТОШ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

С участието на
Ласло Тьомьошкьози
Матиаш Сабо

26.03 петък, 19 ч.
Зала *Доходно здание*

448143

 ОББ
A Member of OBG Group

 Montupet

ПРОГРАМА

I.

Лудуващите златни селяни

китайска традиционна музика, аранжирана
от Тян Лонгчин и Ли Зенки

ВАН ЙЕН ХУАНГ

Adventure (Приключение)

(1996)

ЙО КОНДО

(1947)

A Volcano Mouth (Устата на Вулкана)

(1986)

Китайска традиционна музика

II.

ДЖОН КЕЙДЖ

(1912-1992)

Imaginary Landscape 2

(Въображаеми пейзажи 2)

(1942)

АУРЕЛ ХОЛО

Gamelan-bound / beFORe JOHN²

(Прикован към гамелана

за 6 перкусиониста)

(2008)

СТИВ РАЙХ

(1936)

Mallet Quartet

(Квартет за палки)

2009

Структурният скелет на композицията *Приключение* се изгражда от кожени и пластинкови ударни инструменти. В курса на пиесата Ван Йен Хуанг се опитва да изобрази и предаде разнообразни страни на човешката природа: храброст, страст, любопитство, поемане на риск.

Могат да бъдат различени три раздела, или *параграфа*, както авторът ги нарича:

Първият се открива с ясен и твърд ритъм в маримбата, който трябва да предаде самотното усещане на изследователя, намиращ се на прага на ново приключение. След изложеното от маримбата въведение комплекта барабани идва, за да загатне за неизвестното, с което изследователят ще се срещне лице в лице. Цялостното усещане е твърде близко до това, което бихме имали, ако бяхме изгубени в примитивна джунгла, пълна с опасности. Никога не знаете какво може ей-сега да ви сполети.

Вторият *параграф* се открива с контрапункт на трите комплекта барабани, за да преобрази обкръжаващото ни в пълно с ентузиазизирана живост – сякаш пътуваме през красива прерийна местност. Следващата след това маримба символизира жилавия, издържлив манталитет, вкоренен в мисленето на авантюриста.

Третият дял започва с пластинкови инструменти, комбинацията на експресивната мелодия в маримба, привличащият вниманието звук на вибратона и хрущящите тонове на ксилофона ни въвеждат в една загадка, в един вечно променящ се свят, сякаш светкавица през тресавище. Изненадите дебнат навсякъде. Загаденият ритъм – при участието на големия барабан и малкото барабанче, става все по интензивен, достигайки вълнуващи моменти. Композицията завършва под бомбардировката на внезапния, но и тържествен звуков водопад.

Устата на Вулкана е пиеса за трима изпълнители на маримба. Поръчана е от Сумире Йошихара и изпълнена от него, Ясунори Ямагучи и Ацуши Сугавара през 1987 в Токио. Композиторият Йо Кондо завършва композиторския отдел на Токийския университет за изкуства през 1972. Понастоящем е професор в *Ochanomizu University* в Токио и в бившата си Алма Матер, както и в *Elisabeth University of Music* в Хирошима. Кондо е автор на над осемдесет композиции – от солови пиеси до оркестрови творби и такива за електронни медиуми. Музиката му

често се изпълнява в Япония, Северна Америка и Европа и бива записвана от компании като *Hat Art*, *ALM*, *Fontec* *Deutsche Grammophon* и други.

Кейдж винаги се интересуваше от електронните средства и още в началото на 40-те години на 20. век не пропускаше възможност да употреби достъпните му такива – магнетофони, радиоапарати, измервателни апарати и др. като звукоизточници. Тези усилия извикват на живот поредицата от *Въображаеми пейзажи*, в която редом с ударните инструменти, значителна роля играят и усилените по електронен път или направо електронно произведени звуци. (Андрас Вилхайм).

Въображаеми пейзажи No. 2 (1942). Ритмичната структура почива на числата 3, 4, 2, 3, 5. Ударните (тенекени кутийки, раковини, зъбни колела, голям барабан, сирени, воден гонг, метално кошче за отпадъци, лъвски рев) са съчетани с усилена бобина. (Джон Кейдж)

Аурел Холо – Прикован към гамелана за 6 перкусиониста

Отношенията ми с гамелан-музиката датират сравнително неотдавна. *Амагинда* за първи път свири традиционна явайска, балинезийска и музика с гостуващи музиканти – приятели на Будапещенския пролетен фестивал през 2008. При все, че бях слушал вече автентични индонезийски групи, да чуеш тази музика откъм страната на изпълнителя е съвсем различно преживяване. След като гамеланът ми предостави множество нови преживявания и находки като инструменталист, с течение на времето той започна да ме вдъхновява и като композитор.

Това, което възпали въображението ми най-силно, бяха екстремно бързите, обменящи се ритмически модели на гонга *kebyar*, и главно балинезийският стил. Пожелаях да комбинирам този начин на свирене (изискващ виртуозна техника и извънредна фокусираност) с мои собствени звуци. Когато композирах тази пиеса, аз използвах някои допълнителни елементи на гамелан-музиката, автентични теми... така композицията стана *гамелано-зависима*. Потоочно, преди да приеме окончателната си форма тя първо се приближаваше все повече и повече до гамелана и второ – зависимостта от този стил все повече нарастваше.

И от тук заглавието – *gamelan-bound*, което обхваща и двата аспекта.

Въпреки че често си припомнях звуците и знаците на тази далечна култура, която познавах предимно от филми, фотографии и наръчници на пътешественика, аз търсех звуци, които изграждат гамелана, а не такива, които го наподобяват. Същевременно, редом с традиционни стандартни ударни инструменти, използвах и автентични ударни, като да речем *semp-semp* от остров Бали и гонгове с различен размер, на които се свири по най-различни начини.

Подреждането на музикантите напомня това на гамелан-оркестрите от о. Бали. Свирешите бързи и синхронизирани ритмични модели образуват две двойки. Тематичните, по-бавни мотиви се свирят на ниски, басово звучащи тръби, като музикантът, комуто тези мотиви са поверени, се грижи за пулсацията на времето и за *заедността* на ансамбъла.

Gamelan-bound, втората пиеса от серията beFORe JOHN, беше поръчана от *Ju Percussion Group Foundation* през 2008. (Аурел Холо)

Mallet Quartet (Квартет за палки. 2009) е предназначен за два вибrafона и две петоктавни маримби. Никога не бях писал за петоктавни маримби, чиито най-нисък тон съответства на най-ниската челова струна – „До“ от голяма октава. От една страна бях във възторг от възможността да разполагам с дълбок бас, а от друга – използването на по-твърди палки в този регистър позволява получаването на специфичен шум вместо тон с определена височина. След известен период на проби и упражнения този ефект проработи добре.

Пиесата е в три части: бърза, бавна, бърза. В двете крайни части на маримбите е поберена хармоничната основа, която остава относително статична, сравнена с някои мои предишни пиеси, като *Double Sextet* (2007) например. Маримбите се допълват канонично и това е похват, който отново е присъщ на много мои други творби. Вибrafоните представят мелодичния материал – първоначално солистично, а после отново като канон. В централната бавна част обаче, текстурата се променя, става по-изтънена и прозрачна, с много пестелива употреба на тоновете, и то в частност при маримбите. Отначало си мислех дали тази част не стана прекомерно *тънка*, но считам, че в крайна сметка тя е най-впечатляваща

и със сигурност съдържа най-много неочаквани неща от цялата пиеса.

Квартетът трае 15 минути. Той е съвместна поръчка на Двореца на изкуствата – Будапеща за *Амадинга*, на *Nexus*, Торонто, *So Percussion* от Ню Йорк и на *Synergy Percussion* от Австралия. Световната премиера беше изнесена от *Амадинга* в Националната концертна зала *Бела Барток* в Будапеща на 6 декември 2009. Последва американската премиера, която изсвириха *So Percussion* в Станфордския университет за изящни изкуства в Калифорния на 9 януари тази година.

Mallet Quartet е посветен на *Amadinda Percussion Group* по случай 25-годишнината от създаването им и на *Nexus*, за да свири пожизнено с тях. (Стив Рајх)

Амадинга е една от най-оригиналните и многостранни перкусионни групи в света. Тя е създадена от четирима възпитаници на Музикалната академия *Ференц Лист* в Будапеща.

При създаването на ансамбъла музикантите си поставят две основни цели: да представят на публиката очарователния свят на перкусионната музика, както и да изпълняват добра съвременна музика от унгарски композитори в Унгария и чужбина. Те непрекъснато се опитват да инспирират композиторите да пишат нови творби за ударни. През последните години музикантите на *Амадинга* се занимават с изследване на традиционна перкусионна музика, композират свои собствени творби и транскрибират известни пиеси от музикалната история.

Няколко пъти са отличавани с Наградата на унгарските композитори, печелят Първа награда на конкурса *Гаудеамус* в Амстердам и имат честта да са носители на наградата *Ференц Лист*.

Музикантите на *Амадинга* преподават в различни консерватории и правят майсторски класове в Университета в Йейл, *Джулиърд* в Ню Йорк и различни университети в Япония и Германия.

От самото си създаване те си сътрудничат с известни музиканти като Джон Кейдж, Бруно Канино, Петер Йотвъш, Роузмари Харди, Андраш Келер, Золтан Кочиш, Дьорд Куртаг и Андраш Шиф. Сред многоото композитори, които им посвещават композициите си, са Джон Кейдж, Золтан Кочиш, Джеймс Ууд и Дьорд Лигети.

Амагинда разполагат с обширна дискография, записана от *Hungaroton*. През 1999 записват всички композиции за ударни от Джон Кейдж. Следват записи с музика от Петер Йотвъош за фирмата *BIS* и компакт-диск с музика от Дьорд Лигети за *TELDEC*. Предстои да запишат с Анграш Келер цигулковия концерт на Лу Харисън за *ECM*.

Активният им концертен живот, който включва концерти в Лондон, Хадърсфийлд, Париж, Берлин, Виена, Сидни, Варшава, Будапеща и Прага, продължава.

Золтан Рац (артистичен директор) – професор в Музикалната академия *Ференц Лист* в Будапеща, основател и първи тимпанист на Будапещенски фестивален оркестър от 1992 до 1996, а от 1997 – член на борда на съветниците на Будапещенския пролетен фестивал.

Золтан Вац – ръководи изследванията на традиционна музика. Композициите му редовно се изпълняват от *Амагинда*.

Аурел Холо – преподавател в Консерваторията *Бела Барток* в Будапеща. Дипломира се също и като композитор. Известен солист – перкусионист.

Карой Бойтош – ръководи търсенето на програми и усъвършенстването на инструменти за *Амагинда*.

Програмата подготви
Драгомир Йосифов

